

קבלת החלטות

שלום בשם האל ידידי. אני מביא ברכות לכולכם.

"כל הדברים פועלים יחד לטובת אלה שאוהבים את אלוהים"¹. הבה נבחן את הפסוק הזה מכתבי הקודש כדי לגלות את משמעותו העמוקה. המילים, "אלה שאוהבים את אלוהים" פירושו לא רק שאתם מאמינים באלוהים או שאתם מתיימרים לאהוב אותו, או שאתם מדקלמים כמה תפילות. כידוע לכם, אהבה אמיתית לאלוהים פירושה לעשות עבודה רוחנית, להתפתח, להתוודע אל החוק האלוהי על כל היבטיו הפסיכולוגיים כפי שהם מתייחסים אליכם באופן אישי. עליכם להתוודע אל עצמכם בצורה כה יסודית עד שלא רק המעשים, המילים והמחשבות שלכם מתואמים עם החוק הרוחני, אלא גם הרגשות שלכם. עליכם לאהוב את אלוהים ברגשות שלכם. להגיע לכך, זהו כמובן תהליך ארוך וממושך.

רק מי שהולך בדרך ההתפתחות הרוחנית יכול לאהוב את אלוהים באמת. איך אם כן ניתן להסביר ש"כל הדברים פועלים יחד לטובת אוהביו"? וזוהי אכן האמת לאמיתה ידידי! עבור אדם שהולך בנתיב ההתפתחות וההיטהרות, כל מה שקורה חייב להיות לטובה! רק אחרי שתגיעו לשלב התפתחות מסוים תיווכחו באמת הגלומה במילים אלה. אין שום טרגדיה, תקלה או אסון לכאורה שאין בהם משהו טוב עבור האדם ההולך בנתיב זה ומוכיח בכך את אהבת אלוהים שלו או שלה. ובכל זאת, רבים מכם לא יודעים זאת. אתם חיים עדיין תחת האשליה שזהו עולם של צירופי מקרים וצ'אנסים, או אפילו אי-צדק. גם אם אינכם חושבים זאת לנכון, רבים מכם מרגישים כך. וזוהי הטעות הגדולה שלכם ואשלייתכם הטראגית. מצד שני, אדם שאינו הולך בנתיב זה, או במילים אחרות, אדם שאינו אוהב את אלוהים מעל לכל, ימצא שהדברים הטובים ביותר שקורים לו או לה לא יהיו לטובה; בשלב מאוחר יותר, הדברים האלה, שהם כביכול הטובים ביותר, עלולים ליצור קשיים ומבחנים שיוכלו להתחיל לפעול לטובתו רק בגלגולים עתידיים, כאשר האדם יתחיל ללכת בנתיב זה. עד לאותו הזמן בהתפתחות האדם, שום דבר אינו לטובה אולטימטיבית. אולם מאז ואילך, וזוהי התקופה הקריטית בהתפתחות הנשמה, כל מה שקורה, קרה ויקרה חייב להיות לטובה. ולאלה מידידי שעוקבים אחר ההרצאות ולומדים יחד איתי בנתיב זה להיטהרות-עצמית, יהיה זה תרגיל מצוי, ומדיטציה, לחשוב על כל הטרגדיות, הקשיים והצרות בחיכם עד כה – בעבר ובהווה. אם אתם יכולים למצוא בהם משהו טוב, עשיתם בכך צעד נוסף כלפי מעלה.

כל עוד המילים האלה נשארות רק מילים מבחינתכם, אין בהן די. אתם חייבים להגיע לנקודה שבה אתם מבינים לעומק את אמיתותן. אם ההבנה לוקה עדיין בחסר ואינכם יכולים למצוא את הטוב בסיטואציה או בהתרחשות מסוימת, הדבר חייב להצביע על העדרה של פיסה חשובה כלשהי בידע-העצמי שלכם [self-knowledge, היכרות-עצמית]. כי אם היא לא היתה חסרה הייתם יכולים לגלות מיד איך כל צרה נובעת ממגרעת מסוימת או חושפת בורות לגבי זרם רגשי כלשהו שזורם בניגוד לחוק האלוהי. אם אתם כן מכירים את כל הנקודות הפנימיות החלשות שלכם, אתם תיווכחו שבלי התרחשויות לא-נוחות [disadvantageous] כאלה, החולשות הללו לא היו יכולות לחדור למינד המודע שלכם. לא הייתם יכולים להבין אותן באמת – והבנה זו היא הדרישה הבסיסית לטרנספורמציה. אך היכן שאינכם יכולים לראות את הקשר, אתם רשאים לבוא אלי ולשאול שאלות מדויקות יותר, ואני אנחה אתכם למצוא בנשמה שלכם עצמכם את הנקודה המקשרת. זכרו ידידי, ברגע שאתם בנתיב זה, אפילו המעשים השגויים שלכם והשיפוטים השגויים מעניקים לכם יתרון – הם הופכים ליותר מסתם התרחשויות חסרות משמעות שמגיעות אליכם מבחוץ!

כולכם יודעים שלאהוב את אחיכם היצורים-האחרים, זהו אחד החוקים החשובים ביותר ביקום. דנו באהבה באריכות רבה: איך לרכוש אותה, מה עומד בדרכה, איך להתמודד עם חוסר היכולת לאהוב כפי שהייתם רוצים וכולי. אולם עתה ברצוני לפנות בדברים אל כמה מידידי שכבר מסוגלים לאהוב במידה מסוימת. זו רק שאלה של דרגה. כל עוד אינכם מטהרים לחלוטין, אהבתכם לא יכולה להיות אלוהית ומושלמת. אהבתכם תהיה עמומה באותה המידה שבה אינכם מטהרים עדיין. סטייה מהאהבה האלוהית עשויה להתרחש במגוון דרכים, בהתאם למורכבויות אופיו של האינדיבידואל. אחת הדרכים היא להציב את מי שאתם אוהבים במקום גבוה מדי. במילים אחרות, אתם מלבישים על יקירכם שלמות שעדיין אין לו או לה. אתם עושים כאן עוול גדול, אפילו אם אתם מרגישים שזו הוכחת אהבה אמיתית, מה שלא נכון. הדבר מוכרח להכביד על יקירכם, ההפרזה הזו בערכו. לפעמים בצורה מודעת, אף שלעתים קרובות יותר בצורה לא מודעת, הסובייקט האהוב יחוש בדבר ולכן ירגיש כפוי לעמוד בסטנדרטים של הדימוי האידיאלי. כל בני האדם רעבים לאהבה; רובם מחפשים אותה בדרך הלא נכונה, כלומר לקבל אותה קודם ולתת אותה, אולי, לאחר מכן, בתנאי שהדבר לא כרוך בשום סיכון. הכמיהה לאהבה מאלצת את הסובייקט להיאבק לשמירת הדימוי האידיאלי, מתוך פחד שאם הוא עצמו לא יצליח בכך, הדבר עלול לחבל באהבה. בד בבד, הסובייקט מתרעם על נותן האהבה, משום שעמוק בפנים הוא מרגיש שמהו לא תקין באהבה מסוג זה. נשמה שאינה

¹ הברית החדשה, איגרת שאול אל הרומים 8: 28, הפסוק המלא הוא: "אנו יודעים כי אלהים גורם לך שְׁפָל הַדְּבָרִים חוֹבְרִים יחד לְטוֹבַת אוֹהְבָיו, הַקְּרוֹאִים עַל-פִּי תְּקִינָתוֹ". תרגום חדש של החברה לכתבי הקודש בישראל.

מטוהרת אינה חזקה דיה לסכן את איבוד האהבה שניתנה לה על בסיס הנחות כוזבות. האדם מרגיש אילוץ ליצור עצמי מסכה, ובתוך המסכה הוא לעולם, כמובן, לא מרגיש נוח באמת, רגוע באמת ואהוב עבור מי שהוא ועבור האישיות האמיתית שלו. לכן אני רוצה שתבדקו בתוך עצמכם ידידי: האם אתם דורשים מאדם יקר לכם, בשתיקה או בלי מחשבה אפילו, יותר מדי שלמות? כשתמצאו את התשובה החיובית, תדעו שזו לא אהבה טובה ובריאה, שהיא אינה מיטיבה איתכם או עם מושא האהבה. בידכם הכוח, במידה מסוימת, לעזור להשמיד את המסכות המזיקות של אחרים. אתם יכולים לעשות זאת לא רק על ידי השמדת המסכות שלכם עצמכם והתמודדות אמיצה עם העצמי האמיתי שלכם, אלא גם על ידי הניסיון לראות ולהאזין את האחר כמו שהוא, או היא, באמת ולא רק את התמונה האידיאלית.

יתר על כן, הבינו את הסיבות העמוקות והנסתרות שלכם לצורך במושא אהבה מושלם יותר מזה שהמציאות מנפיקה. קרוב לוודאי שיש בכם מידה של גאווה שאתם מכסים עליה באמצעות סוג האהבה שאתם מעניקים. בנוסף, חייבים להיות בכם חוסר סובלנות או חמלה, חוסר יכולת לקבל אנשים כפי שהם. עליכם להיות מסוגלים לאהוב אדם, לקבל את הפגמים שלו או שלה, לא להיות צריכים לעצום עיניים ולא לראות אותם. בדרך זו תוכלו באמת להעניק מתנה ליקירכם, והוא או היא ירגישו אז משוחררים מן הציפיות שלכם, בלי שמשוהו נכפה או מכביד עליהם בשום צורה שהיא. זכרו ידידי, כשאתם אכן אוהבים, חשבו על איך אתם עושים זאת. הרהרו בשאלה האם אתם אוהבים בדרך שגויה או לא.

עתה ברצוני לדבר על נושא אחר. נושא קבלת-ההחלטות הוא סוגיה חשובה בחיי כולם, כי כל דבר הוא החלטה. הדבר נכון לא רק לגבי המעשים שלכם, לגבי הבחירות הברורות והחומריות שלכם, אלא גם לכל עמדה רגשית שאצורה בהחלטה. רוב בני האדם אינם מסוגלים להגיע להחלטות ברורות ובוגרות. משום כך הנשמות שלהם חולות וסובלות; נוצרת בנשמתם הפרעה גדולה, שמובילה כמובן לבלבול ולקונפליקטים. לכם שנמצאים בנתיב זה עשוי להיות מועיל מאוד להתחיל לראות את חייכם, ביחוד את הקונפליקטים, מנקודת מבט זו. האם קיבלתם החלטות אמיתיות? או האם אתם לפעמים מקבלים החלטות שטחיות, בלי לשקול אותן ובלו להתמודד עם מה שכרוך בהן, ואז, כשבאופן טבעי הדברים לא קורים לשביעות רצונכם, אתם נתקעים [thwarted]! האם אתם מתמרדים כנגד עצמכם, הסביבה שלכם והחיים בכלל?

כל עוד אתם חיים במימד [sphere] חומרי זה, כל החלטה מציעה שתי אלטרנטיבות, ולפעמים יותר. במקרים מסוימים יכולות להיות מספר בחירות שגויות ואחת נכונה. רק בדיקה בוגרת ואחראית תראה לכם בסופו של דבר מהי הדרך הנכונה. עם זאת, במקרים רבים לא ישנה מה אתם מחליטים בפועל, בתנאי שהחלטה התקבלה בלב שלם, בעירנות ובאחריות, בלי להתחמק משום נושא או תוצאות אפשריות. אפילו אם אחת החלופות יכולה להיטיב איתכם יותר מהאחרת, יהיה זה לאין שיעור בריא יותר לנשמה שלכם, מוזר ככל שהדבר נשמע, אם תבחרו בדרך השגויה אבל מתוך העמדה הנכונה.

עכשיו, מהי העמדה הנכונה והבוגרת לקבל החלטה? התשובה היא פשוט לדעת מה אתם רוצים ולדעת מהו המחיר; להבין שאינכם יכולים לקבל את מה שאתם רוצים במלואו במימד [sphere] ארצי זה, משום שתמיד יש מחיר או חיסרון לכל אלטרנטיבה; ולהיות מוכנים לחלוטין לשלם את המחיר אפילו לפני שאתם בטוחים שהחיסרון הפוטנציאלי יצא מהכוח אל הפועל. מצד שני, הבה נניח שבחרתם במקרה באלטרנטיבה הנכונה. כשאני אומר במקרה, אני מתכוון שבחרתם כמו שרוב האנשים בוחרים – בצורה לא בוגרת, בעיניים עצומות-למחצה, בלי לקבל מראש את החיסרון המובלע בבחירה שלכם. בדרך זו, אתם מזיקים לנשמה שלכם הרבה יותר מאשר כשאתם לוקחים על עצמכם, שלא לצורך, אלטרנטיבה שהיא קשה יותר. כשאתם מחליטים מתוך העמדה הנכונה, אתם מקבלים בצורה אחראית את המחיר שיש לשלם. על כן היזהרו מקבלת החלטות בלב חצוי כמו ילדים; היזהרו מלהיכנס אליהן בעיניים עצומות, מתוך תקוות-שווא שניתן להתחמק ממחירן. כל חלופה כרוכה הן ביתרון והן בחיסרון, כל עוד אתם חיים בעולם החומר.

במימדים [spheres] ובעולמות רוחניים גבוהים, הצד השלילי חדל להתקיים. במימדים הנמוכים והחשוכים, לעומת זאת, שום חלופה לא מביאה עמה את מה שנקרא יתרון. עבורכם, יתרון וחיסרון ימשיכו להתקיים עד אשר תעלו את עצמכם אל המימדים הגבוהים יותר, היכן ששום חיסרון לא יכול להיות מנת חלקכם, אפילו בעודכם בתוך הגוף, בעולם החומר. כדי להגיע לנקודה זו עליכם להתנסות בחוקים המושלים במימד נמוך זה, שכרגע הוא המימד שלכם בצדק: עליכם לקבל את החוקים באופן מלא, ולשמור עליהם מרצונכם ולא משום שהחיים מכריחים אתכם. אז ורק אז תגיעו אל הנקודה ההיא. לנסות להתחמק מחוקי העולם שלכם, לא משנה איזו אקרובטיקה רוחנית תנסו, לא יצלח. באותו האופן, אדם שכבול לעולם האופל יהיה חייב לקבל את התנאים המושלים בעולם ההוא, חרף הימצאותו עדיין במישור ארצי זה.

דבר זה מתקשר למילים הראשונות בהרצאה הערב, ידידי. לאהוב את אלוהים פירושו כמובן, בין דברים רבים אחרים, לציית למגוון החוקים הללו – ולא רק לציית להם, אלא גם לקבל אותם בחפץ לב. ואחד החוקים הללו הוא שהצד של החיסרון בכל החלטה, חובה להתמודד איתו ולקבלו. לקבל החלטה בוגרת, לפיכך, פירושו לשקול כל חלופה ביסודיות רבה; להתמודד לא רק עם היתרונות הגלומים בכל אחת מהחלופות שאתם בוחרים, אלא גם, ובמידה שווה, עם החסרונות. אחרי שעשיתם כך, בידיעה שכל דבר שתבחרו כרוך במחיר שצריך לשלם, תוכלו לשאול את עצמכם איזהו המחיר שאתם מעדיפים לשלם; תוכלו להפוך בדבר ולראות האם אתם מעדיפים אולי להסתכן במחיר גבוה יותר, משום שהיתרון האפשרי מצדיק את המחיר. פירושו

של דבר יהיה שקיבלתם עוד אחד מחוקי החיים של האדמה הזו, החוק שחובה לקבל את חוסר הוודאות, ובכלל זה את הסיכון, את חסרונות החיים, שאינם מציעים לכם שום תוכנית חסינת-סיכונים. גם הדבר הזה חשוב לבריאותכם הרגשית ידידי. באופן זה ניתן לפעול כהוויה בוגרת, והנשמה שלכם תהיה חייבת להרוויח מכך.

מי שמקבל החלטה בדרך זו, אף פעם לא יוכל להיכשל [come to grief] בגללה! גם לא יהיה עליו לפגוש את הקונפליקטים הנובעים מאי קבלת החלטות בדרך זו. קונפליקטים נוצרים לא בגלל החלטות שגויות או פחות טובות, אלא משום שאתם נכנסים להחלטה בצורה עיוורת, בלי להיות נכונים ומוכנים לשלם את המחיר. דבר זה, ידידי, קורה אצל כל אחד מכם. אני לא רואה אף אחד שתמיד מקבל החלטות רגשיות בצורה בוגרת.

אני שוב נותן לכם חומר חזק לעבוד איתו בנתיב שלכם. בכל מקום שיש קונפליקטים, בדרך זו או אחרת לא קיבלתם את ההחלטות שלכם כמו שצריך. אל תישארו ברמה השטחית; עליכם לחפור לעומק הרגשות שלכם למציאת התשובות. בתוך הרגשות שלכם, במוקדם או במאוחר תהיו חייבים לגלות – בתנאי שהחיפוש שלכם כנה – שאיכשהו לא קיבלתם החלטה שלמה; קיוויתם איכשהו לקבל את היתרון בלי לקבל את החיסרון. ולעתים קרובות אתם אפילו מקווים – שוב, בלי לחשוב על כך בבהירות עד הסוף – לקבל באותו הזמן את יתרון של שתי החלופות ולחסוך מעצמכם את החיסרון של שתיהן. זה מסתכם בלרמות את החיים, ובאורח בלתי נמנע, התוצאה חייבת להיות שהחיים ילמדו אתם לקח ואתם תקצרו את החסרונות משני הצדדים או מכל הצדדים שרציתם להתחמק מהם. אם תבחנו את הזרם הרגשי הזה, שהוא גם לא-מודע ברובו, במה זה מסתכם? זה מסתכם בחמדנות.

במימד הארצי הזה, רוב האנשים הם חמדנים, לא בהכרח במובן החומרי, אלא מבחינה רגשית. וכשאני אומר חמדנים, כוונתי לרצונכם לצבור יתרונות בלי לקחת על כתפכם את האחריות של לשלם את מחירם. למותר לציין שזוהי הפרה של אחד החוקים הרוחניים.

חשבו על המילים שאמרתי הערב ידידי. ההרצאה הזו לא היתה ארוכה, אך הדברים שאמרתי יוסיפו לחומר הנחוץ לכם כדי להתקדם, אם תטמיעו אותו כיאות ותעבדו איתו בדרך אישית מאוד. כך יישאר לנו הערב יותר זמן לשאלות, שכעת אני מוכן לקראתן.

שאלה: מה בקשר לאמביוולנטיות הקשורה לעודף-אמביציה [שאפתנות-יתר] ולחוסר אמביציה בחיים? במילים אחרות, ממה זה נובע, חוץ מעצלנות, אם למשל אין כישרון בולט, או נאמר, הפרעה בבלוטות [glandular disturbance]?

תשובה: הפרעה בבלוטות זו רק תוצאה, כידוע לכם. עכשיו, הבה נדון תחילה בחוסר אמביציה. כמובטח, אני אנתח מגרעות ואוביל אתכם חזרה לאיכות הטובה שהיתה במקורן. אתייחס כאן לשני הקצוות, ואז אראה לכם את הנזק שהעיוות גורם, מה קשור לכך, ומה המשמעות לאור החוק הרוחני.

האיכות הטובה, זו שהיתה פעם הגורם שבבסיס חוסר האמביציה, היא טוב לב נדיב [benevolence], הרמוניה, סוג מסוים של סובלנות, של ענווה. פירוש הדבר הוא שאדם מסוג זה לא היה חייב להתבלט ולזהור ולהיות טוב יותר או לעמוד גבוה מעל אחרים, שכן הדבר לא מוסיף שלוה אם אדם חותר חזק מדי לגבור על אחרים. עכשיו, אני רוצה שיהיה מובן היטב שאם אתם לוקים בחוסר אמביציה, המגרעת הזו עצמה עשויה לפתות אתכם להיאחז בצידה החיובי של התכונה הזו בעת שמיעת מילים אלה, ולשכוח את הקיצוניות הלא נכונה, על הנזק שבה. יש לזכור עם זאת שלמגרעת שלכם יש צד או רקע חיוביים, נאמר. הסתמכו על כך כדי לקבל כוח לעבודה הכרוכה בהתגברות על המגרעת הזו ולמנוע מעצמכם להרגיש אשמים. שכן שום מגרעת לא נוספה לכם; כל המגרעות אינן אלא עיוותים או ביטוי קיצוני של איכות מסוימת שהיתה טובה פעם. יתר על כן, יש לזכור את האפשרות שקיימת באישיות שלכם מגרעת בתחום אחד, אך בתחום אחר היא נעדרת לחלוטין. לעתים תכופות אתם מודעים רק לצד החיובי של טרנד [מגמה] מסוים, בעודכם מתעלמים מקיומו בצד השלילי. אבל לעתים קרובות האנשים סביבכם יודעים. אך כשהם מביעים את דעתם, אתם מרגישים מואשמים שלא בצדק, משום שמבחינתכם, רק הצד החיובי והלא-מודע קיים לכאורה. האדם הוא אמביוולנטי; קיימים בכם זרמים סותרים רבים.

הנזק מחוסר אמביציה הוא נזק חמור ביותר. מובן מאליו, כמובן, שאין זה רצוי, וגם לא הכרחי, לטפח אמביציה לגבי כל הבחינות בחיים, כי זהו בזבוז כוח. אך בטיפול האמביציה, יש לזכור שעל האדם לבחור היטב לאיזו מטרה הוא מכוון את עצמו להגיע. זו צריכה להיות מטרה כדאית. נושא הדיון בהרצאה זו, בקשר להחלטות נכונות, ישפוך אור גם על עניין זה.

אמביציה היא לעתים קרובות מחיר עבור הדבר שאתם רוצים. אם אתם נכנעים לחוסר האמביציה שלכם ואז נראה שנשארם בחסך מסוים בחיכם מבחינה אחת או יותר, עליכם להבין שלא הייתם מוכנים לשלם מחיר מסוים, שאותו ניתן לשלם רק בהשקעת מאמצים שדורשים אמביציה. מבחינה רוחנית, חוסר אמביציה זו מכשלה גדולה מאוד. התנהלות עצלה [sluggishness] מסוג זה תמנע מכם לבצע את ההתפתחות שלכם, שרק היא יכולה להביא לכם אושר וביטחון אמיתיים. אם חסרה לכם שמחה ואתם מתאפיינים בחוסר אמביציה, אל לכם לנטור על כך שהצרכים שלכם לא התמלאו; תחת זאת, הבינו בצורה ברורה מה היתה ההחלטה שלכם במקרה זה. מצד אחד, להיכנע לנוחות המיידית פירושו לבחור בדרך הקלה ביותר [the line of least resistance]. החיסרון כאן הוא שהקונפליקטים שלכם, הרעב, הצרכים וחוסר הביטחון יימשכו כל עוד אינכם

נאבקים בפיתוי לבחור את הדרך הקלה ביותר, בחירה שמצביעה על חוסר אמביציה. מצד שני, המחיר הוא העבודה הקשה הנדרשת כדי להתגבר על עצלנות מושרשת עמוק, ופירוש הדבר מאבק מתמיד, השתדלות מתמדת. הרווח הוא שאתם יוצאים מקורֵי [מהרשת של] החשכה, הבדידות, האומללות, אבל לא עד אחרי שהבאתם הוכחות רבות לכך שנאבקתם באמת ומכל הלב, וידעתם מידה מסוימת של הצלחה. בחרו את בחירתכם, שכן אפילו בחירה שלילית היא בריאה יותר מלא לראות בבהירות את הבעיות [the issues] ולקוות לוותר רק על טיפה מהחולשה שלכם, ובאותו הזמן לצפות לסוג התוצאות שתוכלו לקבל בדין רק אם תיקחו את עצמכם בידיים לחלוטין.

אם, מבחינה רגשית ובאופן לא מודע, אתם מקווים להשיג התפתחות רוחנית ולכן שלווה נפש בלי להשקיע מאמצים רציניים להתגבר על מכשול בסיסי זה, אתם מנסים לעשות גניבה רוחנית בדרך כלשהי. הדבר אומר שאתם רוצים לזכות בהרמוניה שניתן להגיע אליה רק על ידי תשלום המחיר, כלומר על ידי עבודה רוחנית קשה. העבודה הרוחנית הנחוצה כאן כרוכה בהתגברות על מגרעותיכם הגדולות ביותר בלי יוצא מן הכלל. הבנת חוסר האמביציה מנקודת מבט זו אולי תקל עליכם להתגבר על כך. לא התגברתם על המגרעת הזו באמת כל עוד אתם חייבים עדיין להכריח את עצמכם לעשות את העבודה. פירוש הדבר שהרגשות שלכם עדיין מתנגדים, שעדיין אינכם אחד עם עצמכם. פשוט זהו את העובדה הזו והמשיכו לעבוד אם החלטתם לעשות כן. יום אחד, חסדו ועזרתו של האל יגעו בכם כך שמה שנהג להיות מאמץ יחדל להיות מאמץ. יהיה זה סימן עבורכם שהרגשות שלכם לקחו דוגמה מהרצון הטוב החיצוני שלכם ושבמובן זה הפכתם לאחד עם עצמכם. אגב, אני לא מדבר אישית אל אף אחד מסוים כרגע. כבכול התשובות שלי לשאלות, המילים שלי מופנות לרבים.

ובכן ידידי, מדטו על החולשה הזו מהזווית הזו: "אם אין לי כל אמביציה, אם כל כך קשה לי עד שכל מה שאני עושה הולך נגד הזרם ואני חייב להכריח את עצמי לעשות כל דבר; אם אני לא יכול לעשות זאת בהתלהבות ובכוח רצון אמיתי; ואם אני בכל זאת רוצה את מה שיכול להיות שלי בדין אם לא ארגיש כך, הרגשות שלי רוצים לגנוב משהו. אני רוצה לגנוב אושר – או כל תוצאה אחרת". הבינו בבקשה שכשאני אומר שמבחינה רגשית אתם רוצים לגנוב משהו, אני יודע שאינכם רוצים לעשות זאת במודע. זהו תמיד המקום שבו מתעוררות אי-הבנות.

לעתים תכופות אני מדבר על הרצונות של הרגשות שלכם על יד תרגומם ללשון תמציתית, כי אחרת לא ניתן לפרש אותם להבנה האינטלקטואלית שלכם. הרגשות האמורים הם לעתים קרובות לא מודעים. ואז ידידי, אתם לוקחים את התרגום שלי לרגשות שלכם בתור משהו לא צודק משום שבמודע, כמובן, אתם לא חושבים באופן הזה. אתם מתעלמים מהעובדה שמפעם לפעם פעורה תהום ענקית בין מה שאתם חושבים במודע ואפילו רוצים באמת, לבין מה שנמצא בלא-מודע שלכם וחותר תחת רצונכם הטוב והכנה, באמצעות זרם רגשי מנוגד שאתם מתעלמים ממנו. אך כמובן, אתם לא מודעים לכך עד כאן. יהיה זה חשוב מאוד עבורכם לפתח מודעות לדבר, וזו הסיבה שאני מצביע מדי פעם על הפער הזה. היו זהירים/הקפידו להבין שאני עושה זאת כדי למנוע רגשות כואבים שהם לחלוטין לא נחוצים. כשאתם לומדים להיות מודעים לזרמים אלה, עליכם להבין ולפרש תחילה את הסימפטומים שהזרם הלא מודע הזה מצמיח כל הזמן בבירור רב. אחר כך תראו את הסימפטומים מכל עבר. אך עד היום בחרתם רק להתעלם מהם.

חזרה לשאלתך: מדטו על הטרנד [מגמה] הזה מנקודת המבט שהראיתי כאן. הבינו שעליכם להשקיע מאמץ בכל דבר אם ברצונכם לקצור את הפירות, וכמובן שאתם רוצים. אינכם צריכים להתגייס למאמץ משום שאמרו לכם לעשות זאת, משום שאתם רוצים להיות "ילד טוב" שעושה את מה שאומרים לו, אבל בניגוד לרצונו. עליכם להגיע למצב שאתם עושים זאת באופן עצמאי, אחראי ובוגר, משום שאתם עצמכם מבינים שלכל דבר יש מחיר. להיאבק מבפנים כנגד העובדה הזו אינו רק חוסר כבוד לחוכמה ולצדק של אלוהים, אלא זו גם איוולת.

באשר לקיצוניות השנייה – עודף אמביציה – האיכות הטובה המקורית היא כוח-רצון חזק, נכונות לשלם את המחיר בהשקעת מאמץ, רצון לעבוד ולשרת בעולמות הגבוהים למען אחרים. בעולמות נמוכים המטרה הופכת להיות העצמי. השתמשו בהיבטים החיוביים כדי לנקות זרם זה מהיבטיו המוגזמים, המעוותים והשליליים שהם: סוג מסוים של אנוכיות; דחף לכוח [a power drive]; צדקנות-עצמית; חמדנות מסוימת להיות הבעלים של יותר, להיות יותר. לא פעם, אצל אנשים בעלי עודף אמביציה, זרם הרצון הוא חזק כל כך, עד שהם הופכים לחסרי רחמים בהשגת מטרתם על חשבון אחרים. שוב אני אומר, המעשים שלכם לא חייבים להיות חסרי רחמים, אך די בכך שאתם כאלה ברגשות שלכם. עליכם להבין שעודף אמביציוזיות יוצר זרם-רצון לא-בריא שזורם בכיוון הלא נכון וגוזל מכם את שלוותכם. כאן יש לרכוש מידה מסוימת של אי-השתוקקות. לא לגמרי, משום שאז נחזור לקיצוניות השנייה של חוסר אמביציה, והתוצאה שוב תהיה חוסר איזון. האדם הרוחני צריך להחליט לאיזו מטרה, והיכן, לטפח אמביציה; מצד שני, האמביציוזיות צריכה לחדול כשמגיע זמנה של האי-השתוקקות.

שאלה: רציתי לדעת מהי המגרעת בסיטואציה שאדם מרגיש דחוי, ואז מפתח טינה?

תשובה: בראש ובראשונה, היהירות שלכם לא באה על סיפוקה. בגלל העדר ענווה, הרגשות הלא-מודעים מתעקשים שאסור שהאישיות תהיה דחוייה; שדחייה כזו חייבת לא לקרות לה. בדרך זו אתם רוצים שכולם יקבלו אתכם או שהאדם שבחרתם יקבל אתכם. אינכם יכולים לשאת שהרצון הזה שלכם לא ינותן לכם. ברצוני להדגיש שוב שאני לא מדבר באופן

אישי, כי זו הרגשה שקיימת אצל אנשים רבים מאוד. במילים אחרות, יש רצון-עצמי; הרצון שלכם חייב להיות מסופק; אם לא, אז תפתחו טינה. על מנת להתגבר על רגשות אלה, יש לבחון תחילה את הזרם הזה בנפרד. הוציאו החוצה את הרגש שאומר, "רצוני ייעשה". בשלב הבא, כשהדבר כבר מודע, הפרוצדורה הנכונה תהיה לומר לעצמכם, "אבל הרצון שלי לא תמיד חייב לבוא על סיפוקו. עלי לקבל שעלי לקחת צעד אחורה אם צריך". השתדלו להיות ענווים היכן שאתם חסרי ענווה. אל תנסו ללמוד ענווה היכן שהחסרונות הם לא בכם. הדבר יעניק לכם הרגעת שווא ועלול לגרום לכם לא לראות היכן בדיוק יש לרכז את עיקר העבודה.

בשלב הבא זהו את הגאווה בשילוב עם הרצון-העצמי. התייחסו לכך באותה הדרך. אם תוכלו לכבוש הן את הרצון-העצמי והן את הגאווה בהקשר מסוים זה, הפחד שלכם יבוטל. שכן כל עוד אתם נאחזים בזרמים אלה, כל עוד אינכם מסוגלים לוותר על מה שהאגו הקטן שלכם רוצה – גם אם בציפוי של מניעים גבוהים – תהיו חייבים לחיות בפחד מתמיד שהתשוקה שלכם לא תסופק. ברגע שוויתרתם על רצון-עצמי וגאווה, הפחד שלכם ייעלם, ויחד איתו, הטינה. בווייתור, אני לא בהכרח מתכוון לאדם שיש לכם זיקה אמיתית אליו, או משימה לבצע איתו. אני מתכוון פשוט לוותר על זרם הרצון. היכן שיש טינה, היא נובעת מנבט של שנאה. השנאה אולי כבר לא מתבטאת יותר כשנאה, אך כל עוד קיימת טינה, שורש השנאה עדיין נמצא בנשמה. זו לא בהכרח שנאה נגד אדם מסוים, אך זו בכל זאת שנאה. חייב להיות דחף לכוח [a power drive] אצל אדם שמתרעם על דחייה או על דחייה אפשרית. הרגש אומר: "אם אתה לא עושה את מה שאני רוצה, כלומר לחבב ולקבל אותי במקרה זה, אני נוטר לך טינה על כך". לא הייתם יכולים לנטור טינה אם הדחף לכוח לא היה קיים בכם, גם אם בדרך מאופקת. זהו את העובדה הזו. אחרי שתצליחו לזהותה תהיו מסוגלים בהדרגה לכוון מחדש את הזרם הרגשי שלכם דרך צמיחה – שהיא הדרך הנכונה היחידה. התנאים האלה אינם יכולים להשתנות בפתאומיות. ככל שאתם צומחים, כך תראו, תרגישו ותדעו את האמת, שלפי שעה אינה אלה תיאוריה נחמדה מבחינתכם אבל נטולת ממשות בלבכם. האמת היא שלעולם אינכם דחויים בגלל מה שאין בכם, יהיה אשר יהיה, חוץ מאשר במקרה הנדיר שבו אדם רוצה להכעיס ולהיות לא נעים בגלל חוסר הביטחון שלו. אפילו אז, האדם לא דחוי על העצמי האמיתי שלו, אלא רק על המסכה הגרועה שבחר. כל המסכות הן גרועות, אפילו הנחמדות לכאורה, אבל יש אנשים שבחרים מסכה שלילית מתוך גאווה והתרסה. הדחייה באה רק בגלל הפחד של הדוחה מהחיים, מאכזבה, מנחיתות או חוסר ביטחון, או מסימפטומים שונים ומשונים של הנשמה החולה שטרם למדה להחיל את החוק הרוחני על רגשותיה. אך ההבנה הזו תגיע רק אחרי שלמדתם לוותר ואחרי שכבשתם את גאוותכם ואת רצונכם-העצמי. (תודה).

שאלה: בהרצאה הקודמת דיברת על רגש הבושה שמבטא את עצמו ברגשות אשמה וכולי. הרבה פעמים, הדבר משפיע על אחרים. מה צריכה להיות העמדה הנכונה שלנו במקרה כזה כלפי אותו אדם?

תשובה: זוהי כבר עזרה עצומה להיווכח שאדם קרוב אליכם לוקה במגרעת הזו. ההיווכחות תעניק לכם הבנה וחמלה אשר, גם אם לא תאמרו מילה אחת, חייבות לעזור. ההבנה תמנע מכם להיפגע שלא לצורך, שכן אנשים שנמצאים בסטייה מהחוק הרוחני, ולכן הם סובלים, לעתים קרובות פוגעים באחרים, משום שהם חושבים שפגיעה היא אמצעי הגנה. האדם האחר פוגע חזרה, ומעגל קסמים שלילי נכנס לפעולה. אבל כשאתם כן מבינים מה אתם עושים הדבר לא יכול לקרות. יתר על כן, אי אפשר להתכחש לעובדה שהלא-מודע של אדם אחד משפיע על הלא-מודע של אחר. במקרה מסוג זה, בושה ואשמה לא-מודעות נספגות באופן לא-מודע על ידי הסובבים אתכם. היות שכל זה מתרחש באופן לא מודע ולכן לא מובן כיאות ברמה הרגשית העמוקה, משהו חולה ושלילי מורגש, ותגובה שלילית ומאוד לא נעימה יוצאת החוצה, בניגוד לרצונו של האדם שמרגיש את רגשי הבושה והאשמה.

אין שום דבר שהוא מדבק כל כך, ידידי, כמו רגשות, מחשבות ועמדות, מודעים או לא-מודעים. גם זהו חוק אוניברסאלי. לכן, ברגע שאדם אחר מזהה זרם חולה ומבין אותו באופן מלא, מעגל הקסמים השלילי נשבר, כבר מעצם העובדה שהוא הובן. הבנה מלאה לעובדות כמסובר כאן תועיל אף יותר, ותזריק את כוחה הבונה של האמת לתוך עולמו הפסיכולוגי והרגשי של האדם. באשר לעשייה החיצונית, שם הפרוצדורה מגוונת [varies], ונחוצה כמובן זהירות. לעתים קרובות מוטב לומר פחות מדי מאשר יותר מדי לאדם שאינו בוגר דיו להבין את טבע הנשמה, או שאין לו הנכונות לפעול לשם כך. אך אם אדם פתוח ומצויד בהבנה לתפוס את הדברים האלה, תוכלו לנסות להרגיש איך להגיע אליו או אליה. אם תתפללו להדרכה ולהשראה ותישארו פתוחים, הרגע המתאים בו יבוא כאשר יש פתיחות. אך אם אין פתיחות ואתם מוציאים את האמת בצורה בוטה מדי, לפני שהאחר מוכן להתמודד עם אמת מסוג זה, התוצאה תהיה שלילית והוא או היא רק יסגרו את דלתות הנשמה ביתר תוקף. הדרך הבטוחה תהיה לדון תחילה בנושא הכללי, להתרחק מהאישי, ולראות איך העניין מתקבל. ראו האם האדם מהרהר בזה, וקודם כל האם הוא או היא מבינים את העניין בעיקרון. אם אתם רואים תגובה חיובית במקצת, אזי אט-אט ומעט-מעט, תוכלו להגביר את מינוני האמת, תוך בקשה מתמדת להשראה ולהדרכה. אם כך תעשו, חברי-הרוח שלכם יקיפו אתכם ויהיו להוטים לעזור.

נערך על ידי גיודית וגיון סאלי